

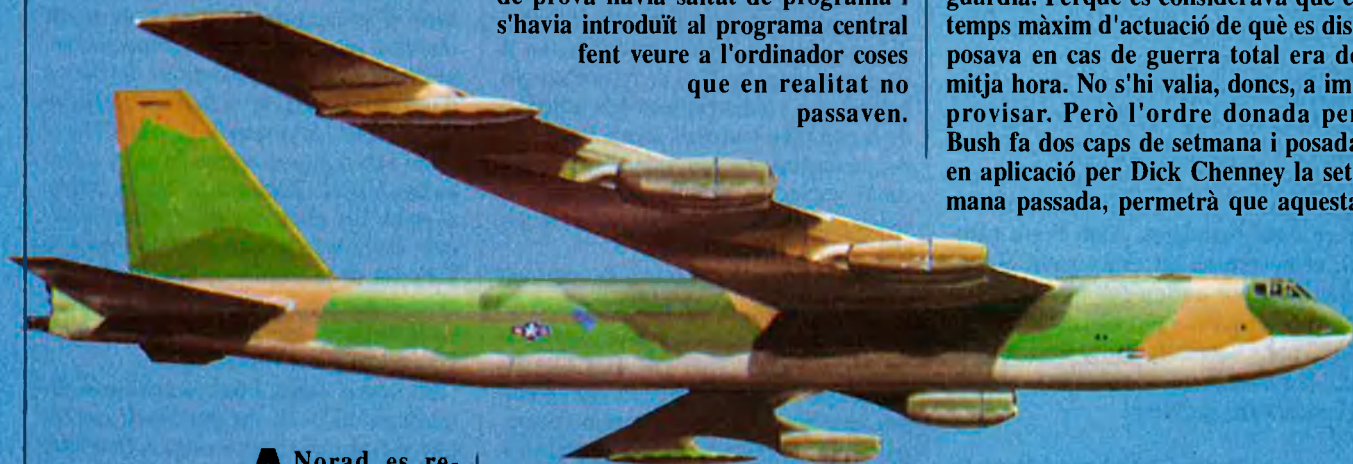
Bush alenteix la vigilància nuclear americana

Norad ja pot dormir

Com a part de les mesures de reducció de l'arsenal nuclear nord-americà, George Bush va ordenar la setmana passada que es paralitzaren els vols d'alerta nuclear. Després de quatre dècades, Norad, la supersecreta base de Colorado, ja ha pogut dormir tranquil·la una nit.

que un dels múltiples tests informàtics de prova havia saltat de programa i s'havia introduït al programa central fent veure a l'ordinador coses que en realitat no passaven.

clear soviètic. Sempre hi ha la mateixa guàrdia. Perquè es considerava que el temps màxim d'actuació de què es disposava en cas de guerra total era de mitja hora. No s'hi valia, doncs, a improvisar. Però l'ordre donada per Bush fa dos caps de setmana i posada en aplicació per Dick Cheney la setmana passada, permetrà que aquesta

A Norad es recorda amb espant el 9 de novembre del 1979. Aquell dia el món va estar a un pas de la guerra nuclear total, sense saber-ho. Si els ordinadors de la base no hagueren descobert a temps que un error informàtic s'havia introduït dins seu, els míssils nuclears dels Estats Units haurien estat disparats. Aquell dia Norad va esperar sis minuts a veure si s'equivocava o no. Si no ho hagueren descobert, en dos minuts més s'haurien enlairat els gegantescos superbombarders nuclears i en dotze minuts més tots els coets basats en terra i en els submarins haurien estat llançats contra la Unió Soviètica. La destrucció hauria estat irreparable.

Tota la seqüència de la pel·lícula, que no va ser revelada fins uns quants anys després, va transcórrer dins Norad, la supersecreta base militar nord-americana instal·lada a Cheyenne Mountain, a l'estat de Colorado. Només la Casa Blanca i el Pentàgon van compartir l'angoixa de creure que els Estats Units estaven sent atacats massivament amb armament nuclear des de territori soviètic. La veritat era

Ningú estava atacant però ells veien fletxes avançant des de Sibèria i des dels mars que envolten Amèrica i dirigint-se a les grans ciutats. Per sort al·gú arribà a detectar l'error a temps.

Durant quatre dècades Norad ha viscut en aquesta tensió. El North American Aerospace Defence Command (que això vol dir) és una base d'accés gairebé impossible, soterrada en els primers contraforts de les Muntanyes Rocalloses. El seu dispositiu de seguretat és dels més grans que pot haver i inclou la possibilitat de segellar la muntanya, amb els seus habitants a dins i amb aliments, aigua i reserves d'aire per a sobreviure durant mesos.

Dins de la base hi ha una gran sala central on diverses pantalles informen en tot moment de milers de dades que els arriben des de tots els punts del món. Norad centralitza tota la informació militar dels Estats Units, especialment la nuclear. Allà arriben les imatges dels satèl·lits, les informacions de les patrulles aèries avançades i qualsevol dada que pugui servir per a avaluar la possibilitat d'un atac nu-

vigilància es relaxe de manera definitiva, o almenys per un temps. El president nord-americà ha volgut donar als soviètics un senyal inequívoc: no creu que pugui haver una guerra nuclear i per això decideix deixar de vigilar permanentment.

Les ordres de Bush han afectat Norad de diverses maneres. Rebaixant l'alerta, la base continua rebent tota la informació i processant-la al minut. Però ja no comptarà amb els elements que la feien operativa en poc temps. Abans, qualsevol atac nuclear hauria estat contestat, com a màxim, vint minuts després que el president hagués donat l'autorització per a fer-ho. Per a això calia una sèrie de precaucions, que són precisament les que Bush ha volgut eliminar.

D'aquesta manera, per exemple, s'han aturat els vols rotatoris dels gegantescos B-52. Aquests avions, les fortaleses de l'aire, volaven dia i nit amb càrregues nuclears. Durant molts anys van estar volant en una ruta que consistia a enlairar-se dels Estats Units, anar fins a la frontera de l'URSS i, una vegada allí, fer voltes

E 4-B: la Casa Blanca porta ales

Dins les normes de la guerra nuclear, que havien regit fins dilluns de la setmana passada, els avions Boeing E-4B de la Casa Blanca, tenien un paper especial a desenvolupar.

Aquests avions són una autèntica Casa Blanca voladora, capacitats per a volar 72 hores seguides, assegurant al president la capacitat per a dirigir la guerra nuclear des de l'aire, mentre la terra és sacsejada per la destrucció apocalíptica dels míssils. D'aquests avions sempre n'hi havia dos preparats per a volar. Un a la base Andrews, uns pocs quilòmetres al sud de la Casa Blanca, i l'altre a la base d'Offutt, a Nebraska.

Norad descansarà però no serà desmantellada. ARXIU

esperant. Això va acabar resultant perillós a causa dels accidents i al final es limitaven a estar permanentment preparats per a volar en un termini de minuts, gairebé de segons. Sempre hi havia un grup de B-52 amb els motors en marxa i preparats per a la missió en el moment que arribara l'ordre. Ara, per fi, estaran guardats en l'hangar.

De la mateixa manera els submarins nuclears deixaran de carregar armes nuclears, també molt perilloses en cas d'accident. Aquests submarins abans salpaven de port, buscaven la seua àrea d'estacionament pròxima a l'URSS i allà tocaven fons, paraven motors i esperaven l'ordre de desaparir, de vegades durant mesos.

Fa mig any els submarins soviètics, que feien una maniobra semblant al davant de les costes dels Estats Units ja van ser retirats, decisió en la qual va influir molt l'incendi d'un submarí nuclear, que estigué a punt de provocar una autèntica catàstrofe.

També una part dels serveis d'informació treballaran a un ritme menor, fet que, tot plegat, representarà un notable estalvi per al pressupost americà.

Finalment, i encara que això no ha estat confirmat del tot, és probable que els míssils estacionats en sitges siguin desconnectats. En aquestes sitges els míssils estaven preparats de manera permanent per a ser llançats. Una tripulació de dos homes els vigilava nit i dia i tenia l'ordre de desaparir en

el moment que això fos necessari. Aquests homes tenien un complex sistema de seguretat, que no depenia exclusivament d'ells i impedia que per error o mala fe, els coets pogueren ser disparats sense l'ordre central de Norad.

Ordre que, si ens fíem de George Bush, no arribarà per ara. Tota la complexa trama nuclear americana podrà dormir de tant en tant i relaxar-se una miqueta mentre les pantalles continuen vomitant tones d'informació. Ara creuen que no hi haurà guerra i si n'hi ha tardaran molt a poder reaccionar. Amb això un capítol de la història que s'ha allargat durant dècades el podríem haver tancat de manera provisional. Provisional perquè Norad continua existint. I la Casa Blanca. I el Kremlin. I les sitges. I els míssils. I els superbombarders. No cal tampoc ser uns il·lusos.

Vicent Partal

Ara els avions deixaran d'estar preparats per a una cixida immediata, però, evidentment, se'ls mantindrà operatius.

Aquests aparells disposen del material de comunicacions més sofisticat i tot el necessari per restar-hi durant dies. Els metres quadrats habitables que té són 429. Al centre de l'aparell hi ha una sala de batalla amb vuit grans taules en cadascuna de les quals seuen

quatre oficials. Enganxada a aquesta sala hi ha una més petita on el president pot consultar els caps, aseguts tots al voltant d'una gran taula de reunions. Més enrere, cap a la cua de l'aparell, n'hi ha despatxos especials que controlen les comunicacions i els ordinadors. Aquests avions tenen dotze sistemes distints de comunicació, que fan possible transmetre les ordres inclús als satèl·lits o els submarins. A bord hi ha 25 telèfons, 12 dels quals compten amb sistemes per a evitar la interceptació de les comunicacions. Dues àrees de descans, incloent-hi un wàter a cada banda de l'aparell, i l'espai necessari per a la tripulació completen l'àrea habitable d'aquests gegants.

A la panxa, però, els E-4B porten quilòmetres de cables i instal·lacions, que inclouen opcions elèctriques de suport, per si n'hi ha algun problema en vol.